

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (jud: I. Botezatu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, A. Curdov, Șt. Starciuc)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Lilia Roic-Botezatu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Dak Investments” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Dak Investments” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Bulgari Winery” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, indexarea sumelor adjudecate, încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Dak Investments” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie, casată parțial hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică și pronunțată în această parte o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută,

c o n s t a ț ă :

La 30 ianuarie 2019, ÎM „Dak Investments” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, indexarea sumelor adjudecate, încasarea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 22 septembrie 2015 s-a adresat în judecată împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL, solicitând încasarea datoriei rezultate din contractul nr.1 din 02 septembrie 2013 privind furnizarea strugurilor pentru producerea vinului în sumă de 3020741 de lei, dobânzii de întârziere în sumă de 928041,70 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată. În procesul examinării cauzei, ÎCS „Bulgari Winery” SRL a depus acțiune reconvențională împotriva sa, solicitând încasarea sumei de 100165,32 de lei cu titlu de cheltuieli pentru prelucrarea și păstrarea strugurilor ca materie primă.

Prin hotărârea din 16 februarie 2016 a Judecătorei Taraclia a fost respinsă acțiunea inițială depusă de ÎM „Dak Investments” SRL și acțiunea reconvențională depusă de ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de ÎM „Dak Investments” SRL. S-a casat parțial hotărârea din 16 februarie 2016 a Judecătorei Taraclia în partea respingerii acțiunii depuse de ÎM „Dak Investments” SRL și pronunțată în această parte o hotărâre nouă de admitere a acțiunii. S-a declarat nulitatea absolută a acordului adițional din 01 decembrie 2013 la contractul nr.1 din 02 septembrie 2013 privind furnizarea strugurilor pentru producerea vinului, încheiat între ÎM „Dak Investments” SRL și ÎCS „Bulgari Winery” SRL. S-a încasat din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL în beneficiul ÎM „Dak Investments” SRL suma de 3020741 de lei cu titlu de datorie, 928041,70 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și 87504 lei taxa de stat. În rest, hotărârea din 16 februarie 2016 a Judecătorei Taraclia, a fost menținută.

Prin încheierea irevocabilă din 07 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

Decizia irevocabilă din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul a fost executată integral la 05 decembrie 2018.

Cu trimitere la prevederile art.267 alin.(1) și art.619 din Codul civil, ÎM „Dak Investments” SRL a notat că pentru perioada de judecare a cauzei nominalizate supra (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018) nu au fost calculate și solicitate dobânzile de întârziere care sunt pasibile de aplicate față de sumele încasate din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

Cu referire la art.585 și art.619 din Codul civil, reclamanta a remarcat că suma dobânzilor de întârziere pentru perioada examinării cauzei civile (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018), constituie 1515336,10 lei.

Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere, reclamanta a notat că acesta este bazat pe prevederile art.253 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, care statuează că la cererea creditorului sau a debitorului, instanța care a soluționat cauza efectuează, printr-o încheiere în funcție de situația de la momentul executării hotărârii, indexarea sumelor adjudecate prin hotărârea pronunțată. Cererea de indexare a sumelor adjudecate se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea indexării.

Potrivit informațiilor Biroului Național de Statistică, pentru perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, rata inflației în perioada septembrie 2015 – martie 2018, a constituit 15,68%.

Mărfurile și serviciile în valoare de 3020741 de lei în perioada septembrie 2015 - martie 2018, au valorat 3494370,50 de lei.

Cu trimitere la art.253 din Codul de procedură civilă, reclamanta a menționat că suma indexării sumelor adjudecate pentru perioada examinării cauzei, constituie 473629,50 de lei.

Cu trimitere la art.94 alin.(1) și art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, reclamanta a indicat că este îndreptățită de a solicita și încasarea din contul părâtei cheltuielilor de judecată suportate la judecarea cauzei civile nominalizate supra.

Astfel, în perioada de judecare a cauzei (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018), ÎM „Dak Investments” SRL a fost asistată de 2 avocați din cadrul BAA „Avornic și Partenerii”, iar conform evidenței dosarului au avut loc peste 10 ședințe de judecată, cu deplasarea avocaților; peste 50 de consultații a clientului, 2 expertize, studierea practicii judiciare, fapt ce a dus la suportarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime totală de 600000 de lei.

În contextul enunțat, ÎM „Dak Investments” SRL a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL în beneficiul său a sumei de 1515336,10 lei cu titlu de dobândă de întârziere, indexarea sumelor adjudecate prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, încasarea sumei de 473629,50 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma inflației valutei naționale pe perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, încasarea sumei de 600000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și taxa de stat.

La 20 noiembrie 2020, ÎM „Dak Investments” SRL a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL în beneficiul său a sumei de 1515336,10 lei cu titlu de dobândă de întârziere, indexarea sumelor adjudecate prin decizia irevocabilă din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, încasarea sumei de 473629,50 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma inflației valutei naționale în perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și a sumei de 50000 de lei taxa de stat (f.d.205-222, vol.I).

În motivarea acțiunii concretizate, ÎM „Dak Investments” SRL a indicat că este în drept să solicite dobânda de întârziere pentru perioada 19 septembrie 2013 – 16 septembrie 2015, întrucât Curtea de Apel Cahul în decizia din 19 decembrie 2017 a admis integral acțiunea sa de încasare a dobânzii de întârziere pentru perioada de la 19 septembrie 2013 – 16 septembrie 2015 din suma datorată 3020741 de lei, ceea ce a constituit în total suma de 928041,70 de lei. Ce ține de dobânzile de întârziere pe perioada examinării cauzei, nu a depus cerere de concretizare, respectiv instanța de apel nu s-a pronunțat în privința acestora. Pe lângă acestea, instanța de apel nici nu a indicat că acțiunea s-a admis parțial sau că în partea dobânzilor de întârziere calculate până la data pronunțării cauzei, urmează a fi respinse, dimpotrivă a indicat că acțiunea ÎM „Dak Investments” SRL se admite integral.

Cu atât mai mult, în perioada examinării cauzei, ÎCS „Bulgari Winery” SRL nu a achitat datoria în mărime de 3020741 de lei, și ținând cont de concluziile deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, care a devenit irevocabilă prin încheierea din 07 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, pârâta este obligată la plata dobânzilor de întârziere calculate pe perioada de judecare a cauzei (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018).

Cu trimitere la art.123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, ÎM „Dak Investments” SRL consideră că obligația este purtătoare de dobândă de întârziere care a fost demonstrată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă (decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul) și nu este obligată să demonstreze din nou acest fapt, în situația în care Curtea de Apel Cahul a constatat drept veridice și corecte dobânzile de întârziere calculate pentru perioada 19 septembrie 2023 – 16 septembrie 2015 din care

motiv dobânzile calculate pentru perioada următoare în care pârâtul la fel nu a achitat datoria (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018) urmează să fie calculate după aceeași formulă legală. Or, potrivit art.254 alin.(3) din Codul de procedură civilă, după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

Reclamanta a subliniat că în prezenta acțiune nu înaintează aceleași pretenții și în baza aceluiași temei, or, în litigiul anterior a solicitat calcularea și încasarea dobânzii de întârziere pe toată perioada examinării cauzei, începând cu data depunerii acțiunii – până la pronunțarea hotărârii, însă fără a concretiza cuantumul sumei, deoarece la acel moment se afla în imposibilitate să determine această sumă pentru că nu avea cum să cunoască când se va pronunța o hotărâre definitivă și irevocabilă și deja având o hotărâre definitivă, prin prisma principiului disponibilității în drepturi, a depus acțiune civilă separată, prin care solicită încasarea dobânzilor de întârziere în sumă de 1515336,10 lei pentru perioada de judecare a cauzei civile conexe (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018).

Consideră că în prezentul litigiu nu sunt aplicabile prevederile art.265 lit.b) CPC, deoarece Curtea de Apel Cahul nu s-a pronunțat pentru admiterea sau neadmiterea dobânzilor de întârziere pentru perioada anterioară de judecare a cauzei civile. Or, odată ce pârâta a reținut plata pentru bunurile procurate pentru perioada 19 decembrie 2017 – 07 martie 2018 și în general pentru perioada de la data depunerii acțiunii, adică din 22 septembrie 2015, este în drept să calculeze dobânzile de întârziere, deoarece pârâta s-a folosit de mijloace financiare străine.

De altfel, pârâta a executat integral obligația de achitare a datoriei la data de 05 decembrie 2018, cu mult după rămânerea irevocabilă a hotărârii din 07 martie 2018.

De asemenea, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art.22 și 24 din Codul de executare potrivit căroră, executorul judecătoresc este în drept să calculeze dobânzi de întârziere, deoarece procedura de executare a fost încetată, și prin urmare, nu are posibilitatea să se adreseze la executorul judecătoresc prin prisma acestor norme de drept, dar prin adresare în judecată cu acțiune civilă separată. Cu atât că, în încheierea irevocabilă din 27 martie 2019, Curtea Supremă de Justiție a reținut că competentă la examinarea acțiunii privind la indexarea sumelor adjudecate, încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, este Judecătoria Cahul, sediul Central.

Reclamanta a încercat să soluționeze pe cale amiabilă litigiul, prin expedierea în adresa pârâtei a somației, recepționată la 14 decembrie 2018, fapt recunoscut de către ultima, însă nu s-a soldat cu succes.

În viziunea reclamantei, prin prisma art.123 alin.(2) și art.254 din Codul de procedură civilă, obligația este purtătoare de dobândă de întârziere, deoarece a fost demonstrat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă și respectiv nu este obligată să demonstreze din nou acest fapt, odată ce Curtea de Apel Cahul a constatat drept veridice și corecte dobânzile de întârziere calculate pentru perioada 19 septembrie 2013 – 16 septembrie 2015, este indubitabil că dobânzile calculate pentru perioada următoare în

care pârâta la fel nu a achitat datoria (22 septembrie 2015 – 07 martie 2018), să fie calculate dobânzi de întârziere după aceeași formulă legală.

Cu trimitere la art.619 alin.(1) și (2) din Codul civil, reclamanta a remarcat că a fost prejudiciată încontinuu pe tot parcursul examinării cauzei, de aceea este îndreptățită să actualizeze cuantumul dobânzilor de întârziere, acestea fiind recalculat pentru o perioadă adițională, începând cu data depunerii acțiunii.

Cu referire la art.267 alin.(1) din Codul civil, reclamanta a notat că termenul de prescripție de 3 ani are o altă semnificație, și anume, că în această perioadă de timp urmează să depună o acțiune în judecată pentru a-și putea apăra dreptul încălcat. Acest termen a fost îndeplinit și respectiv a fost prejudiciată și după depunerea acțiunii, fiind îndreptățită să actualizeze cuantumul dobânzilor de întârziere pe parcursul examinării cauzei în conformitate cu art.619 din Codul civil, care prevede că dobânzile de întârziere se calculează pe toată perioada de întârziere.

Cu referire la art.277 alin.(1) și (2) din Codul civil, reclamanta a menționat că odată ce acțiunea a fost depusă la 22 septembrie 2015, termenul de prescripție a fost întrerupt, respectiv este îndreptățită la calcularea dobânzii de întârziere pentru o perioadă de 3 ani.

De asemenea, reclamanta consideră că în speță nu sunt aplicabile prevederile art.283 din Codul civil, or, dreptul principal, la care a avut dreptul la prestațiile suplimentare legate de dreptul principal, nu a fost prescis, fapt confirmat prin decizia irevocabilă din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a încasat din contul pârâtei datoria contractuală în sumă de 3020741 de lei.

În opinia ÎM „Dak Investments” SRL termenul de 3 ani de înaintare a acțiunii în judecată, a început să curgă de la data emiterii deciziei - 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, întrucât din această dată obligația este purtătoare de dobândă de întârziere, odată ce instanța de apel a constatat ca fiind întemeiate și corecte dobânzile de întârziere calculate pentru perioada 19.09.2013 – 16.09.2015. Respectiv, dobânzile calculate pentru perioada următoare, în care pârâta, la fel, nu a achitat datoria (22.09.2015 – 07.03.2018) urmează să fie calculate dobânzi de întârziere după aceeași formulă legală.

Totodată, reclamanta consideră că prin prisma art.253 CPC este în drept să solicite indexarea sumelor adjudecate, or, în privința acțiunii din 22 septembrie 2015 instanțele de judecată s-au expus printr-o hotărâre irevocabilă la 07 martie 2018, executată la 05 decembrie 2018, iar Codul de procedură civilă oferă un mecanism care permite compensarea pierderilor creditorului de către debitor cauzate în urma unei perioade îndelungate de neexecutare a obligațiilor scadente în condițiile unor procese inflaționiste în țară sau de altă natură similară.

Date fiind cele menționate, reclamanta consideră că este în drept la indexarea sumelor adjudecate prin decizia irevocabilă din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, odată ce de la data depunerii acțiunii, instanțele de judecată anterioare s-au pronunțat prin hotărâre irevocabilă aproximativ peste 2 ani și jumătate.

Reclamanta a specificat că dispozițiile art.253 din Codul de procedură civilă nu delimitează începutul calculării prejudiciului cauzat în urma inflației anume din perioada pronunțării hotărârii, dar reglementează indexarea sumelor adjudecate prin hotărârea pronunțată pentru ca într-un final să obțină o satisfacție echitabilă din partea

instanțelor judecătorești și să obțină valoarea mijloacelor bănești, pe care le-a solicitat și le-a obținut după o durată îndelungată de timp.

Pe lângă acestea, în perioada 19.12.2017-07.03.2018, pârâta la etapa de executare, nu a executat benevol hotărârea judecătorească, deși era obligată să o execute imediat, iar neexecutarea nemotivată atrage răspundere prevăzută de Codul de procedură civilă, acest mecanism fiind oferit de prevederile art.253 CPC, prin urmare este îndreptățită la indexarea sumelor adjudecate.

Totodată, reclamanta a dedus că termenul de prescripție pentru depunerea cererii de indexare a sumelor atribuite prin hotărâre judecătorească începe să curgă după executarea hotărârii judecătorești, or, potrivit art.272 alin.(1) din Codul civil, dreptul la acțiune a început să curgă din momentul în care pârâta a executat hotărârea judecătorească irevocabilă - 05 decembrie 2018. Prin urmare, termenul de 3 ani de înaintarea acțiunii civile a început să curgă din această dată, acțiunea fiind depusă la 30 ianuarie 2019.

Chiar și în situația în care termenul de prescripție ar fi fost calculat începând cu 19 decembrie 2017, data emiterii deciziei Curții de Apel Chișinău, termenul de 3 ani de adresare în judecată oricum nu a fost omis.

Cu trimitere la art.94 și 96 din Codul de procedură civilă, reclamanta a indicat că odată ce a avut câștig de cauză, este îndreptățită la compensarea cheltuielilor de judecată suportate în cauza conexă.

La acest aspect reclamanta a notat că a prezentat ordinele de plată achitate pentru serviciile juridice, ceea ce demonstrează că acestea au fost reale, necesare și rezonabile, fapt ce se confirmă prin facturile fiscale: AAE3750474 din 28.12.2018 în sumă de 136463 de lei; AAE3750433 din 31.10.2018 în sumă de 136463 de lei; AAE3750423 din 28.09.2018 în sumă de 136463 de lei; AAE3750491 din 31.01.2019 în sumă de 54148 de lei; AAE3750414 din 30.08.2018 din 136463 de lei, precum și ordinul nr.163 din 02.03.2018, care demonstrează că a fost transferată suma de 400000 de lei și factura fiscală aferentă acestuia nr.AAE3750372 din 31.05.2018 care justifică achitarea deplină a onorariului avocatului în temeiul contractului de asistență juridică încheiat cu BAA „Avornic & Partenerii”.

A subliniat că în cererea anterioară de chemare în judecată nu a fost indicată mărimea integrală a onorariului avocatului achitat pentru serviciile juridice, deoarece plata a fost efectuată în 6 transferuri, pe când la acțiune a anexat dovada achitării doar pentru 5 transferuri. Astfel, onorariul avocatului constituie 1000000 de lei.

La 20 noiembrie 2020, ÎM „Dak Investments” SRL a depus demers, prin care a solicitat în temeiul art.70 alin.(1) CPC înlocuirea sa în proces cu succesorul său în drepturi SRL „ACOREX”, motivând că la 19.11.2020 a încheiat cu SRL „ACOREX” contract de cesiune a creanței, prin care cedentul ÎM „Dak Investments” SRL a transmis cesionarului SRL „ACOREX” dreptul său subiectiv de creanță față de debitorul ÎCS „Bulgari Winery” SRL (f.d.199-200, vol.I).

La 08 februarie 2021, ÎCS „Bulgari Winery” SRL, reprezentată de avocatul R. Ahmedov, a depus cerere, prin care în temeiul art.265 lit.a) și b) din Codul de procedură civilă, a solicitat încetarea procesului civil pe capătul de cerere înaintat de ÎM „Dak Investments” SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea

obligăției de plată pentru perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, în sumă de 1515336,10 lei (f.d.254, vol.I; f.d.1-2, vol.II).

Prin încheierea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești a fost respins demersul reclamantei ÎM „Dak Investments” SRL cu privire la înlocuirea sa în proces cu succesorul său în drepturi SRL „ACOREX” (f.d.24-25, vol.II).

Prin încheierea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, în temeiul art.265 lit.b) CPC, a fost admis demersul ÎCS „Bulgari Winery” SRL, reprezentată de avocatul R. Ahmedov și încetat procesul civil pe capătul de cerere înaintat de ÎM „Dak Investments” SRL împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea obligației de plată pentru perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, în sumă de 1515336,10 lei (f.d.46-51, vol.II).

La 26 iulie 2021, ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie a declarat recurs împotriva încheierii din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești (f.d.209-219, vol.III).

Prin decizia din 15 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat a fost admis recursul declarat de ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie. A fost casată încheierea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești și emisă o nouă încheiere, prin care a fost admis demersul ÎCS „Bulgari Winery” SRL, reprezentată de avocatul R. Ahmedov și încetat procesul civil, intentat la acțiunea ÎM „Dak Investments” SRL împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL în partea pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea obligației de plată pentru perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, în sumă de 1515336,10 lei și anume: pentru perioada 22 septembrie 2015 – 19 decembrie 2017 (perioadă din momentul depunerii acțiunii până la examinarea cauzei în fond în instanțele de judecată) în temeiul art.265 lit.b) din Codul de procedură civilă, adică în legătură cu faptul că, într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă; și pentru perioada de la 19 decembrie 2017 – 07 martie 2018 (perioada între emiterea deciziei Curții de Apel Cahul și încheierii Curții Supreme de Justiție) în temeiul art.265 lit.a) din Codul de procedură civilă, adică în legătură cu faptul că, cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă (f.d.33-42, vol.IV).

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești a fost respinsă acțiunea depusă de ÎM „Dak Investments” SRL împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea sumei de 473629,50 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma inflației valutei naționale în perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și a sumei de 50000 de lei taxa de stat. S-a încasat din contul ÎM „Dak Investments” SRL în beneficiul ÎCS „Bulgari Winery” SRL suma de 181709 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

La 17 decembrie 2021, ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie, prin intermediul oficiului poștal, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 16 mai 2021, întru executarea încheierii din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Comrat, a prezentat motivarea apelului,

solicitând casarea hotărârii din 24 noiembrie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii sale (f.d.132-136, 152-153, 159, 178-186, vol.II).

Prin decizia din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Comrat a fost admis apelul declarat de ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie, casată parțial hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, în partea respingerii pretenției privind încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL în beneficiul ÎM „Dak Investments” SRL a sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și pronunțată în această parte o hotărâre nouă, prin care acțiunea ÎM „Dak Investments” SRL împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică a fost respinsă ca neîntemeiată. În rest, hotărârea primei instanțe, a fost menținută (f.d.26-44, vol. V).

În partea pretenției înaintate de ÎM „Dak Investments” SRL împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea sumei de 473629,50 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma inflației valutei naționale în perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, cu trimitere la art.253 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a motivat decizia prin faptul că norma dată de drept prevede indexarea sumelor adjudecate care au fost încasate prin hotărâre judecătorească pronunțată, dar care nu a fost executată. Atât reclamantul, cât și pârâtul sunt în drept să înainteze acțiune prin care să solicite indexarea sumelor adjudecate în rezultatul inflației valutei naționale atât în partea micșorării, cât și în partea majorării sumei.

Instanța de apel a remarcat că perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018, pentru care se solicită suma de 473629,50 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma inflației valutei naționale, urmează a fi împărțită în două etape și anume: de la 22 septembrie 2015 – până la 19 decembrie 2017 (perioada din momentul depunerii acțiunii până la examinarea în fond a cauzei) și de la 19 decembrie 2017 – 07 martie 2018 (perioada între emiterea deciziei Curții de Apel Cahul și încheierea Curții Supreme de Justiție).

Instanța de apel a reținut că în perioada de la 22 septembrie 2015 – 19 decembrie 2017 nu a fost pronunțată hotărâre judecătorească de încasare a datoriei din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL în beneficiul ÎM „Dak Investments” SRL, respectiv, nu există temeieri de drept și de fapt de adresare în judecată cu privire la indexarea sumei adjudecate pentru perioada menționată.

În acest context, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a pretenției privind indexarea sumei adjudecate prin hotărâre judecătorească pronunțată pentru perioada 22 septembrie 2015 – 19 decembrie 2017, adică până la emiterea deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul în cauza de încasare a datoriei.

Referitor la perioada de la 19 decembrie 2017 – până la 07 martie 2018, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată pretenția de indexare a sumei adjudecate pentru perioada menționată, întrucât între creditor și debitor a fost încheiată o tranzacție de executare benevolă la 27 aprilie 2018 la inițiativa executorului judecătoresc Șevenco

Oleg, fapt ce rezultă din procesul-verbal nr.102-459/2018 din 27 aprilie 2018 (f.d.125, vol.I).

Instanța de apel a remarcat că potrivit pct.7 din procesul-verbal nr.102-459/2018 din 27 aprilie 2018 în cazul în care debitorul va respecta graficul de achitare a datoriei stabilit la pct.1, creditorul urmăritor nu va fi în drept să solicite încasarea dobânzilor și altor plăți rezultate din întârzierea executării conform art.24 din Codul de executare și art.619 din Codul civil.

Totodată, instanța de apel a notat că potrivit materialelor dosarului, debitorul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a respectat graficul de achitare a datoriei stabilit la pct.1 din procesul-verbal nr.102-459/2018 din 27 aprilie 2018, fapt ce se confirmă prin ordinele de plată de transfer a mijloacelor bănești la contul executorului judecătoresc anexate la dosar (f.d.125-136, vol.I). Iar, prin încheierea din 06 decembrie 2018 a executorului judecătoresc Șevcenco Oleg a fost încetată procedura de executare a documentului executoriu nr.2c-57/2015 din 07 martie 2018 emis de Judecătoria Cahul, sediul Taraclia ca urmare a stingerii obligației (f.d.136, vol.I).

Având în vedere că la etapa procedurii de executare, debitorul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a respectat întocmai clauzele tranzacției de conciliere a părților din 27 aprilie 2018, prin care s-a obligat să execute benevol documentul executoriu prin achitarea în rate a datoriei în contul special al executorului judecătoresc Șevcenco Oleg, începând cu 01 mai 2018 – până la 05 decembrie 2018, conform graficului stabilit, fapt ce se confirmă prin încheierea din 06 decembrie 2018 a executorului judecătoresc Șevcenco Oleg de încetare a procedurii de executare, instanța de apel a concluzionat că reclamanta ÎM „Dak Investments” SRL nu este îndreptățită la indexarea sumelor adjudecate prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul ÎM „Dak Investments” SRL precum că dreptul de a solicita indexarea sumelor adjudecate prin hotărâre judecătorească este prevăzut nu doar la art.253 din CPC, dar rezultă și din prevederile art.602 alin.(1), art.610 alin.(1) și art.611 alin.(1) din Codul civil în redacția legii până la modificările din 01 martie 2019, or, debitorul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a respectat prevederile tranzacției de conciliere din 27 aprilie 2018 și a stins datoria conform graficului stabilit de către părți, fiind astfel respectate prevederile pct.7 din tranzacție, potrivit cărora în cazul în care debitorul va respecta graficul de achitare a datoriei stabilit la pct.1, *creditorul urmăritor nu va fi în drept să solicite încasarea dobânzilor și altor plăți rezultate din întârzierea executării conform art.24 din Codul de executare și art.619 din Codul civil (f.d.125 vol.I).*

Prin urmare, creditorul ÎM „Dak Investments” SRL nu este îndreptățit de a solicita indexarea sumelor adjudecate prin prisma prevederilor art.602 alin.(1), art.610 alin.(1) și art.611 alin.(1) din Codul civil în redacția legii până la 01 martie 2019, în situația în care debitorul a stins datoria față de creditor în termenul stabilit în tranzacția de conciliere în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu.

Cu atât mai mult, părțile au luat cunoștință cu condițiile tranzacției de conciliere, nu au înaintat obiecții, iar procesul-verbal de conciliere a părților procedurii de executare nr.102-459/2018 din 27 aprilie 2018 a fost contrasemnat de către toți participanții la procedura de executare și anume de către creditorul urmăritor ÎM „Dak

Investments” SRL, debitorul ÎCS „Bulgari Winery” SRL și executorul judecătoresc Șevcenco Oleg (f.d.125, 125 verso, vol.I).

În acest context, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a pretenției ÎM „Dak Investments” SRL cu privire la încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a sumei de 473629, 50 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma inflației naționale în perioada 22 septembrie 2015 – 07 martie 2018.

Cât privește pretenția ÎM „Dak Investments” SRL cu privire la încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, instanța de apel a reținut ca fiind eronate concluziile primei instanțe de respingere a pretenției respective, deoarece nu s-a făcut o delimitare, or, reclamantul a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cauza civilă precedentă, pe când prima instanță a considerat că respectivele cheltuieli se solicită a fi compensate în prezenta cauză.

Instanța de apel a concluzionat că pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică este neîntemeiată, cu casarea în această parte a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea ÎM „Dak Investments” SRL cu privire la încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din următoarele motive.

Cu trimitere la art.96 alin.(1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a remarcat că deși reclamantul și-a întemeiat suportarea cheltuielilor de asistență juridică în baza unor ordine de plată și a facturilor fiscale potrivit cărora s-au efectuat transferuri bănești în baza contractului nr.37 din 23 martie 2016, totuși reclamantul nu a prezentat probe incontestabile care ar justifica pretinsele cheltuieli, în special nu a fost prezentat contractul nr.37 din 23 martie 2016 și acordul adițional la acest contract din 27 februarie 2018, la care se face referire în ordine de plată anexate la dosar.

Faptul prezentării ordinelor de plată și a facturilor fiscale de transfer a mijloacelor bănești nu constituie drept probe concludente care ar demonstra că aceste sume de bani au fost transferate pe contul Biroului asociat de avocați „Avornic & Partenerii” anume pe acest dosar, întrucât contractul nr.37 din 23 martie 2016 prevede diferite condiții, inclusiv, acordarea per general a unui complex de servicii juridice întreprinderii ÎM „Dak Investments” SRL, pe toate categoriile de cauze civile, cu stabilirea unei plăți unice pe an, indiferent de numărul de procese.

La acest subiect, instanța de apel invocat dubii că contractul nr.37 din 23 martie 2016 ar fi fost încheiat cu BAA ”Avornic & Partenerii” anume pentru acordarea serviciilor de asistență juridică în cauza civilă, intentată la acțiunea ÎM „Dak Investments” SRL împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea datoriei.

Mai mult ca atât, în cadrul primei instanțe a participat un avocat în interesele ÎM „Dak Investments” SRL, care nu este angajat al BAA ”Avornic & Partenerii”, iar Curtea de Apel Cahul a examinat cauza în 3-4 ședințe, respectiv plata pentru astfel de servicii de asistență juridică în sumă de un milion de lei este prea exagerată ca mărime, fără a lua în considerare că cauza a fost examinată în decurs a 3 ani. Pe lângă acestea, nu a fost prezentat nici Actul de lucrări efectuate pe dosar.

De asemenea, nu au fost prezentate probe pertinente că mijloacele bănești ar fi fost transferate anume pentru acordarea serviciilor de asistență juridică în prezenta cauză cu privire la indexarea sumelor adjudecate pentru neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești pentru perioada 2017-2018, fapt ce în opinia instanței de apel atestă că pretenția ÎM „Dak Investments” SRL cu privire la încasarea din contul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a sumei de 1000000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, este neîntemeiată.

În circumstanțele enunțate, instanța de apel a concluzionat că ÎM „Dak Investments” SRL nu a probat că pretinsele cheltuieli de asistență juridică sunt reale, necesare și rezonabile ca mărime.

Cât privește pretenția privind încasarea sumei de 50000 cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea prezentei acțiuni, instanța de apel la fel a considerat-o neîntemeiată, motivând prin prisma art.94 CPC că partea care a pierdut procesul este obligată să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. La caz, acțiunea ÎM „Dak Investments” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

În același timp, instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe privind încasarea din contul ÎM „Dak Investments” SRL în beneficiul ÎCS „Bulgari Winery” SRL sumei de 181709 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, or, reclamantul a pierdut procesul, iar pârâta a prezentat suficiente probe că în prezenta cauză pentru serviciile avocatului Ahmedov Ruslan a suportat respectivele cheltuieli, fapt ce se confirmă prin contractul de acordarea a serviciilor juridice nr.13 din 31 martie 2020, ordinele de plată și facturile fiscale anexate la dosar (f.d.66-73, vol.II).

La 06 februarie 2023, ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 24 noiembrie 2021, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii sale.

În susținerea recursului, ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie, cu trimitere la art.432 (2) lit.a) și c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii în vigoare la data depunerii recursului), a invocat că instanța de apel examinat superficial cauza, cu aprecierea arbitrară a probelor și cu aplicarea și interpretarea eronată a legii, în special a prevederilor art.253 din Codul de procedură civilă, art.19 alin.(5), art.602 alin.(1), art.610 alin.(1) și art.611 din Codul civil.

Recurentul consideră că este în drept să solicite indexarea sumelor de încasare a sumei de 473629, 50 de lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul cauzat de inflație, având în vedere că urmare a neexecutării în termen de către intimat a obligațiilor sale de plată în temeiul contractului nr.1 din 02 septembrie 2013 privind furnizarea strugurilor pentru producerea vinului, suportând pierderi ca urmare a inflației. Or, la 05 decembrie 2018, când a fost stinsă obligația, mărfurile și serviciile prestate intimatului aveau o valoare cu mult mai mare decât valoarea lor de la data depunerii acțiunii inițiale în anul 2015, este evident că încasarea sumelor în quantumul adjudecat prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, care exprimă valoarea mărfurilor și a serviciilor prestate în anul 2015, nu este în măsură să o repună în aceeași situație în care s-ar fi

aflat dacă obligația intimatului era executată în termen (art.19 alin.(5) Cod civil) și vine în contradicție cu interesul pe care creditorul îl avea la executarea corespunzătoare a obligației (art.611 alin.(1) Cod civil în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019), și anume de a obține contravaloarea reală și echivalentă a mărfurilor și serviciilor în baza contractului.

Prin respingerea acțiunii sale a fost privată de dreptul său de a fi restabilită în drepturile lezate prin neexecutarea de către intimat a obligațiilor de plată pe parcursul unei perioade de timp îndelungate.

Recurenta consideră că instanța de apel a emis o decizie cu încălcarea normelor de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată. Or, faptul că în cadrul procedurii de executare prin procesul-verbal de conciliere a încheiat tranzacție cu intimatul nu instituie impediment pentru a putea pretinde la recuperarea prejudiciului prin devalorizarea monedei naționale pentru perioada de neexecutare.

Cu atât mai mult, a pretins indexarea sumelor adjudecate până la data de 07 martie 2018, adică până la emiterea încheierii de intentare a procedurii de executare, având în vedere că documentul executoriu a fost înaintat abia la 20 martie 2018.

Afară de aceasta, obiectul concilierii consemnate în procesul-verbal din 27 aprilie 2018 nu a constituit prevenirea sau stingerea unui litigiu între părți, dar s-a limitat exclusiv la rezolvarea dificultăților apărute în procesul executării hotărârii judecătorești.

Procesul-verbal din 27 aprilie 2018 al executorului judecătoresc nu are relevanță asupra dreptului său de a pretinde prejudiciul cauzat de inflația monedei naționale, or, indexarea sumelor a fost solicitată pentru perioada anterioară intentării procedurii de executare.

Pe lângă acestea, mențiunea prevăzută la pct.7 din procesul-verbal din 27 aprilie 2018 se referă exclusiv la dreptul de a pretinde dobânzi sau penalități de întârziere în conformitate cu prevederile art.24 din Codul de executare și art.619 din Codul civil în redacția leii până la 01 martie 2019, însă nu face referire la imposibilitatea de a pretinde încasarea sumelor cu titlu de prejudiciu cauzat de inflația monedei naționale.

De asemenea, recurenta consideră că a prezentat suficiente probe care confirmă faptul că a suportat cheltuieli de asistență juridică, cum ar fi: mandatul avocațial, ordinele de plată, facturile fiscale eliberate de BAA „Avornic & Partenerii”, decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul ș.a.

Pe parcursul examinării cauzei precedente, a fost asistat de avocați din cadrul BAA „Avornic & Partenerii”.

Cu atât că, legislația în vigoare nu obligă părțile să prezinte contractul de asistență juridică pentru a demonstra suportarea cheltuielilor de asistență juridică.

Pretinsele cheltuielile de asistență juridică au fost suportate în cauza civilă conexă finalizată cu emiterea încheierii irevocabile din 07 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

Avocatul nu putea acorda servicii juridice decât doar în baza unui contract încheiat în acest sens.

La fel, consideră eronată concluzia instanței de apel precum că suma de 400000 de lei ar constitui onorariul de succes, or prin ordinul de plată nr.163 din 02 martie 2018, anexat la cererea de concretizare a pretențiilor, se atestă transferul sumei respective și

nu conține mențiuni că constituie onorariu de succes, la rubrica „destinația plății” fiind indicat „pentru servicii juridice”.

În viziunea recurente este greșită și alegația instanței de apel referitor la contractul nr.37 din 23 martie 2016, or, acesta a fost încheiat anume pentru acordarea asistenței juridice pe marginea prezentei cauze și nu are în vedere deservirea juridică generală.

Consideră că a justificat realitatea, necesitatea și rezonabilitatea cheltuielilor de asistență juridică suportate prin prisma art.96 alin.(1) și art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

De asemenea, instanța de apel eronat a încasat din contul său în beneficiul SRL „Bulgari Winery” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 181709 lei, în lipsa dovezilor și motivării acestora.

În conformitate cu art.434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia la 28 septembrie 2022, în ședință publică.

Din actele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa ÎM „Dak Investments” SRL, administratorului insolvenței Ispas Iurie și avocatului Pavel Digori, la 26 decembrie 2022 (f.d.45, vol.V).

Din avizul poștal anexat la actele cauzei rezultă că administratorului insolvenței ÎM „Dak Investments” SRL, Ispas Iurie a recepționat decizia contestată la 11 ianuarie 2023, iar avocatul Pavel Digori la 30 decembrie 2022 (f.d.51, 53, vol.V).

Astfel, recursul declarat de ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie la 06 februarie 2023, a fost depus în interiorul termenului legal prevăzut la art.434 din Codul de procedură civilă.

La 16 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎCS „Bulgari Winery” SRL și avocatului acesteia Ahmedov Ruslan copia recursului declarat de ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.159, vol.V), cu toate acestea, însă, intimata și reprezentantul său nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referință.

Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În conjunctura enunțată, și având în vedere că, recursul a fost declarat la *06 februarie 2023*, adică până la intrarea în vigoare a modificărilor operate în Codul de procedură civilă, acesta va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă (până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (*06 februarie 2023*), cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului rezultă că ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie a invocat drept temei de admisibilitate a recursului prevederile art.432 alin.(2) lit.a) și c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de *06 februarie 2023*, potrivit cărora, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzute de art.432 alin.(2) lit.a) și c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, nu a stabilit că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, precum și că ar fi apreciat arbitrar probele.

În acest context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de

art.432 CPC, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat corespunzător, soluția fiind bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Dezacordul recurenței cu soluția instanței de apel și relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 din Codul de procedură civilă.

Din materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de ÎM „Dak Investments” SRL, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Dak Investments” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de administratorul insolvenței Ispas Iurie.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Lilia Roic-Botezatu